

[Industriministeren]

Men fordi Hernings butikker ikke har behov for en længere åbningstid for at skaffe sig kundeunderlag, ønsker man altså fra fire handelsstandsforeningers side, bl.a. Hernings, at resten af landet heller ikke skal have lov til det, og København skal ikke have lov til at blive international. Prøv at besøge Stockholm en weekend! Vi har rost Stockholm, fordi den virkelig er kommet op at stå, og vi nyder at gå rundt i Stockholm. Og hvorfor? Jo, fordi Stockholm lever, når folk er der, og det er netop det, der er kernen i problemet.

Vi diskuterede også specialbutikker kontra storbutikker og lign., og her må jeg sige, at jeg er meget, meget glad for min partifælle hr. Per Tærsebøls bemærkninger i dag. Det er jo netop den diskussion, som en meget stor del af detailhandelen har været igennem. Den har været modstander af det, den har været arg modstander, og også i Det Konservative Folkeparti har der været stor modstand. Men det har jo ikke medført, at butiksdøden er blevet mindre. Det har jo ikke medført, at færre specialbutikker har måttet lukke, eller at vi har fået færre overkalkede vinduer. Det har faktisk medført, at vi har fået vore storcentre, hvor kunderne handler til daglig, og for at man skal have tid til at gå rundt i specialbutikkerne, har man indført en lang lørdag, som er blevet en vældig succes. Man har jo ikke tid i det daglige.

Det drejer sig altså om at give de små specialbutikker en chance, give dem en chance for frit at bestemme åbningstiden, give dem en chance for at holde åbent med den ene ægtefælle i butikken i 4 timer om aftenen, når storcenterets kundeunderlag er for lille, give kunderne en chance for at handle på de tidspunkter. Det er det, der menes med, at vi skal være lidt individuelle; vi skal ikke være så centralistiske og fuldstændigt pakket ind i en sort, firkantet kasse, at hvis en eller anden kommer til at skyde en albue ud igennem den, hakker vi den af og siger fy, fy, skamme. Der er både frihed til at holde åbent og frihed til at holde lukket i forslaget.

Nu vil jeg ikke gå ind på alt det, der er nævnt i debatten, for så ville min tale blive meget lang, så jeg prøver at tage hovedoverskrifterne og håber, at jeg dermed kan give et nogenlunde svar. Turismen er nævnt, og jeg føler næsten ud fra nogle af kommentarerne om turisme i dagens debat, at nogle af Folketingets

partier stadig betragter turisme som udelukkende sommerhusturisme og vesterhavsturisme. Jamen dette Folketing har bevilget millioner af kroner på at forøge turismen uden for sæsonen, på at skabe byturisme, på at skabe kongresturisme. Se på finansloven! Alle Folketingets medlemmer har stemt for denne bevilgning, og det er jo selvfølgelig med disse midler, at vi nu forsøger at skabe en turistindustri her i Danmark, der ikke blot er knyttet til Vestkysten. Den er jo ganske glimrende, men det er jo rigtigt, at der er godt fyldt op på Vestkysten om sommeren, så nu skal vi også trække turisterne til byerne og skabe en meromsætning. Det er den sammenhæng, der skal være i tingene.

Så er der kommunernes rolle. Kommunerne har allerede en rolle i dag, kommunerne dispenserer allerede i vidt omfang i dag, og mange kommuner ønsker også denne frihed.

Jeg har specielt undret mig over at lytte til Socialdemokratiet og til SF, som fuldstændig blindt vil lade sig lede af, hvad en arbejdsgiverorganisation og en fagforening kan nå til enighed om. Det betyder altså, at for fremtiden skal vi i spørgsmål, som også vedrører brancheorganisationer, der ikke er forhandlingsberettigede – i dette tilfælde Detailhandlernes Fællesorganisation; jeg kunne også nævne Turismens Fællesråd, Forbrugerrådet og mange flere – altså rette os efter, hvad to af parterne kan blive enige om. Det er da en sær form for folkestyre, at Folketinget ikke tør vedtage en beslutning og bagefter sige: I får selvfølgelig en chance for at rette jeres overenskomster til på den rigtige måde. Det er jo helt klart, at det ikke er tanken, at lovforslaget skulle træde i kraft, inden overenskomsterne blev indgået.

Specielt fra Socialdemokratiets side bliver der også fremhævet en lang række andre problemer: børnepasning, kollektiv trafik m.m. Men jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at vort samfund er ikke et 8 til 16-samfund. Ikke alene i sundheds- og trafiksektoren og andre steder, som allerede er nævnt, men så sandelig også på mange virksomheder arbejder man med skiftehold, arbejder på skæve tidspunkter. Vi har masser af eksempler på, at vi ikke er et samfund, hvor alle møder op kl. 8 om morgenen og går hjem kl. 16 om eftermiddagen, og det håber jeg sandelig heller ikke at vi nogen sinde bliver. For det vil jo blive et samfund, hvor der er liv i gaderne mellem kl. 7 og 9 om